

Comentariul 8: De ce este Partidul Comunist Chinez un cult malefic?

Cuvânt înainte

Pr bu irea blocului socialist condus de Uniunea Sovietic la începutul anilor '90 a marcat n ruirea comunismului dup aproape un secol de existen . Îns Partidul Comunist Chinez (PCC) a supravie uit în mod surprinz tor i înc mai controleaz China, o na iune care cuprinde o cincime din popula ia lumii. Inevitabil se ridic o întrebare: mai este PCC în prezent cu adev rat comunist?

În China zilelor noastre nimeni nu mai crede în comunism - nici m car membri de Partid. Dup 50 de ani de socialism, PCC a adoptat acum proprietatea privat i are chiar burs de valori. Umbl dup investi ii str ine pentru a pune la punct noi afaceri, în timp ce-i exploateaz la maximum pe rani i pe muncitori. Este ceva complet opus idealurilor comunismului. În ciuda compromisurilor f cute capitalismului, PCC men ine un control despotic asupra popula iei Chinei. Constitu ia, în forma revizuit în 2004, înc mai afirm în mod rigid c „popula ia Chinei format din diferite etnii va continua s adere la dictatura popular democratic i la calea socialist , sub conducerea PCC, sub îndrumarea marxism-leninism-ului, a ideologiei lui Mao Zedong, a teoriei lui Deng Xiaoping i a importantelor idei ale teoriei celor Trei Reprezent ri”.

„Leopardul a murit, dar pielea înc i-a r mas”¹. Partidului Comunist Chinez din zilele noastre i-a r mas doar „pielea”, i o folose te pentru a- i men ine conducerea asupra Chinei.

Care este natura pielii mo tenite de PCC, cu alte cuvinte care este adev rata organizare a PCC?

I. Trăsăturile sectare ale PCC

Partidul Comunist este în esen un cult malefic, nociv pentru omenire.

Cu toate c n-a afirmat niciodat c este o religie, Partidul Comunist de ine toate caracteristicile unei religii. (Tabelul 1). Când a luat na tere, privea marxismul ca pe un adev r absolut în lume. Îl venera cu pio enie pe Marx în calitate de zeitate spiritual i îndemna lumea s se angajeze în b t lie, pe întreaga durat a vie ii, în scopul construirii „cerului comunist pe P mânt”.

	Formele de bază ale unei religii	Formele corespondente în PCC
1	Biseric sau platform	Toate nivelurile comitetului de Partid; platforma începe cu edin ele de Partid i se termin cu întreaga mass-media controlat de PCC
2	Doctrinile	Marxism-leninism, ideologia lui Mao Zedong, teoria lui Deng Xiaoping, teoria celor „Trei Reprezent ri” a lui Jiang Zemin, i Constitu ia Partidului
3	Rituri de ini iere	Ceremonia prin care se fac jur minte de loialitate ve nic fă de Partid

¹ „Leopardul a murit dar pielea i-a r mas” este un vers din cartea antic de profe ii *Poemul florilor de prun* de Shao Yong (1011-1077). Leopardul de aici se refer la teritoriul geografic al fostei URSS, a c rui form seam n cu un leopard care fuge. Odat cu colapsul fostei Uniuni Sovietice, esen a sistemului comunist s-a dezintegrat, l sând numai „pielea” (forma), pe care a mo tenit-o PCC

4	Angajarea într-o singur religie	Un membru poate crede numai în Partidul Comunist
5	Preoții	Secretarii de Partid și personalul de conducere al Partidului la toate nivelurile
6	Venerarea lui Dumnezeu	Calomnierea zeilor, urmat de consacrarea Partidului în calitate de zeu nenumit
7	Moartea este numit „urcarea în Cer sau coborârea în iad”	Moartea este numit „a merge să-l vezi pe Marx”
8	Scripturi	Teoriile și scrierile liderilor Partidului Comunist
9	Predici	Întruniri; cuvântări ale liderilor
10	Citirea scripturilor; studiul sau examinarea scripturilor	Studii politice; întruniri ale grupului de lucru și alte activități ale membrilor de Partid
11	Imnuri (cântece religioase)	Ode închinare Partidului
12	Donații	Cotizațiile obligatorii ale membrilor; alocarea forțată de bugete guvernamentale pentru Partid - provenite din banii populației
13	Pedepse disciplinare	Pedepse pe linie de Partid mergând de la „arest și investigație la domiciliu” și „expulzarea din Partid”, până la uciderea prin tortură, sau chiar pedepsirea rudelor și prietenilor

Tabelul 1. Trăsături religioase ale PCC

Partidul Comunist diferă semnificativ de orice religie ortodoxă. Toate religiile ortodoxe cred în Dumnezeu și în bunul voiu, și au ca scop îndrumarea umanității spre moralitate și salvarea sufletului. Partidul Comunist nu crede în Dumnezeu și se opune moralității tradiționale.

Prin ceea ce a făcut, Partidul Comunist a dovedit că este un cult malefic. Doctrinile Partidului Comunist sunt bazate pe lupta de clasă, pe revoluții violente și pe dictatura proletariatului, iar consecința a fost așa numita „revoluție comunistă” plină de violență și sânge. Teroarea Roșie trinită sub comunism a durat cca. un secol aducând dezastre în zeci de țări, costul cifrându-se la zeci de milioane de vieți. Credința comunistă, cea care a creat un iad pe Pământ, nu este decât cel mai detestabil cult din lume.

Trăsăturile de cult ale Partidului Comunist pot fi rezumate în șase puncte:

Născocirea de doctrine și eliminarea dizidenților

Partidul Comunist privește marxismul ca pe o doctrină religioasă și îl etalează ca fiind „adevărul nezdruncinat.” Doctrinile Partidului Comunist sunt lipsite de bun voiu și toleranță și pline de aroganță. Marxismul a fost un produs al perioadei inițiale a capitalismului, atunci când productivitatea era scăzută și ținea subdezvoltat. În lipsa înțelegerea corectă a relațiilor om-societate sau om-natură. Din nefericire, această ideologie eretică a evoluat devenind mișcarea comunistă internațională și a vătmăt lumea mai mult de 100 de ani, până când oamenii au renunțat la ea, descoperind că pus în practică era o greșeală absolută.

Liderii de Partid de la Lenin încocoare au schimbat mereu doctrinele cultului. De la teoria lui Lenin asupra revoluției violente, la teoria revoluției continue sub dictatura proletariatului a lui Mao

Zedong, până la cele „Trei Reprezentări” ale lui Jiang Zemin, istoria Partidului Comunist este plină de astfel de aberații eretice. În ciuda faptului că atunci când au fost aplicate, aceste teorii au provocat în mod constant dezastre - fiind pline de contradicții interne - Partidul Comunist afirmă și acum că sunt universal corecte și forțază oamenii să le studieze.

Eliminarea dizidenților este cea mai eficientă măsură prin care cultul malefic comunist își răspândește doctrina. Deoarece doctrina și comportamentul acestui cult malefic sunt mult prea ridicole, Partidul Comunist trebuie să-i forțeze pe oameni să le accepte și să se bazeze pe violență pentru a-i elimina pe dizidenți. După ce PCC a apucat frâiele puterii în China, a inițiat „reforma agrară” pentru a elimina clasa proprietarilor de pământ, „reforma socialistă” în industrie și comerț pentru a elimina capitaliștii, „campania de eliminare a reacționarilor” pentru a extermina religiile populare și pe oficialii care de înăuntru înaintea venirii comunismului la putere, campania „Anti Dreapta”, pentru amuzarea intelectualilor și „Marea Revoluție Culturală” pentru a eradică cultura tradițională chineză. PCC a reușit să unifice China sub cultul malefic comunist și să creeze în societate o situație în care toți citeau *Cartea Roșie*, jucau „dansul loialității”, „solicitațiunilor de la Partid dimineața, și raportați Partidului seara”. În perioada de după Mao Zedong și Deng Xiaoping, PCC a afirmat că Falun Gong - o practică de cultivare tradițională chineză, care crede în „Adevăr, Compașiune, Toleranță” - duce o competiție pentru câștigarea maselor. Astfel a ajuns să dorească eradicarea Falun Gong și a inițiat o persecuție care s-a transformat în genocid împotriva Falun Gong, persecuție care continuă și azi.

Venerarea liderilor și viziunile de supremație

De la Marx la Jiang Zemin, portretele liderilor Partidului Comunist sunt afișate în mod proeminent pentru venerare. Autoritatea absolută a liderilor Partidului Comunist interzice orice opoziție. Mao Zedong era venerat ca „Soarele Răsărit” și „Marele Eliberator”. Partidul își slăvea neruinat scrierile, afirmând că „o propoziție de-a sa echivalează cu zece mii de propoziții obișnuite”. Ca „simplu membru de Partid” Deng Xiaoping domina la un moment dat scena politică a Chinei ca un suveran. Teoria celor „Trei Reprezentări” a lui Jiang Zemin este pur și simplu un text de patruzeci și ceva de caractere (incluzând punctuația), totuși cea de-a 4-a Sesiune Plenară a PCC a afirmat că „a oferit un răspuns creativ la întrebări de genul ce este socialismul, cum construim socialismul, ce fel de Partid construim, și cum se construiește Partidul”. Partidul a slăvit cu neruinat teoria celor „Trei Reprezentări” de și acum o ia în derâdere, spunând că este o continuare și o dezvoltare a marxism-leninism-ului, a gândirii lui Mao Zedong și a teoriei lui Deng Xiaoping.

Masacrarea arbitrară a inocenților de către Stalin, catastrofa „Revoluție Culturală”, lansată de Mao Zedong, ordinul lui Deng Xiaoping de declanșare a marelui celer al Piaței Tiananmen, și persecuția continuă a lui Jiang Zemin împotriva Falun Gong sunt rezultatele groaznice ale dictaturii eretice a Partidului Comunist.

Pe de o parte PCC stipulează în Constituția sa că „întreaga putere în Republica Populară Chineză aparține oamenilor. Organele prin care oamenii își exercită puterea de stat sunt Congresul Național Popular și Congresele Populare Locale, la diferite niveluri”. „Nici o organizație sau individ nu se bucură de privilegiul de a fi deasupra Constituției și Legii”². Pe de altă parte, Statutul PCC stipulează că PCC este nucleul conducător al cauzei socialiste cu caracteristici chinezești, având prioritate atât asupra partidelor, cât și asupra oamenilor. Președintele Comitetului Permanent al Congresului Național Popular a înțeles „discursuri” importante în toată țara, pretinzând că Congresul Național Popular, organul suprem al puterii în stat, trebuie să rămână fidel conducerii PCC. În conformitate cu principiul „centralismului democratic” al PCC, întregul

² Constituția Republicii Populare Chineze (traducerea oficială 1999)

Partid trebuie să se supună Comitetului Central al Partidului. De fapt Congresul Național Popular este făcând pentru dictatura Secretarului General, care este protejată de legislație.

Spălarea violentă a creierului, controlul minții, organizarea strictă și principiul conform căruia „întri dar nu poți ieși”

Organizarea PCC este extrem de strictă: pentru a fi admis este nevoie de referințe de la doi membri de Partid; un nou membru trebuie să jure loialitate eternă Partidului; membri de Partid trebuie să plătească cotizație, să participe la activitățile organizațiilor și să ia parte la studiul politic în grup. Organizațiile de Partid penetrează toate nivelurile guvernului. Există organizații de bază în fiecare sat, oraș și vecinătate. PCC îi controlează nu numai proprii membri și afacerile Partidului, ci și pe ne-membrii, deoarece întregul regim trebuie să „adere la conducerea Partidului”. În anii în care se desfășurau campaniile luptei de clasă, „preoții” religiei PCC - secretarii de Partid de la toate nivelurile - nu făceau altceva decât să disciplineze oamenii.

„Critica și autocritica” din elocvențele de Partid erau folosite ca mijloace obișnuite aplicate la nesfârșit, pentru a controla mințile membrilor de Partid. De-a lungul istoriei, PCC a lansat o mulțime de campanii politice de „purificare a membrilor de Partid”, „rectificare a atmosferei în Partid”, „capturare a trăsăturilor”, „curățirea a corpurilor anti-bolșevice (corpurile AB)”³ sau „disciplinare a Partidului”, luând „pulsul Partidului” – toate însemnând de fapt folosirea terorii și a violenței pentru a testa devotamentul membrilor, făcându-i să înmădurească pasul cu Partidul.

Intrarea în Partid este asemenea semnării unui contract irevocabil prin care îți vinzi trupul și sufletul. Regulile Partidului fiind întotdeauna deasupra legilor naționale, PCC se poate lipsi de orice membru după placul inimii, dar un membru nu poate pleca după plac PCC, fără a atrage consecințe grele. Demisia din Partid este considerată lipsă de loialitate și aduce consecințe cumplite. În timpul Marii Revoluții Culturale când cultul PCC atinsese cote absolute, se știa că dacă Partidul îți dorea moartea, nu puteai trăi; dacă Partidul dorea să trăiești, nu puteai muri. Dacă cineva se sinucidea, se spunea că s-a „temut de pedeapsa poporului pentru crima sa” și membrii familiei sale erau implicați și pedepsiți.

Procesul de decizie din cadrul Partidului funcționează asemenea unei cutii negre, deoarece luptele din interiorul Partidului trebuiesc păstrate un secret absolut. Toate documentele de Partid sunt confidențiale. Temându-se de expunerea actelor sale criminale, PCC se năpustește deseori asupra dizidenților, acuzându-i de „divulgarea secretelor de stat”.

Apeluri la violență, măcel și sacrificiu pentru Partid

Mao Zedong spunea: „Revoluția nu este o serată, nici scrierea unui eseu, nici pictarea unui tablou, ori coaserea unei broderii; nu poate fi perfectată pe îndelete, cu blândețe, cu temperare, cu amabilitate, în mod curtenitor, cu sobrietate și cu noblețe. Revoluția este insurecție, este un act de violență, în care una dintre clase o răsturnează pe cealaltă”⁴.

Deng Xiaoping recomanda: „uciderea a 200.000 de oameni în schimbul a 20 de ani de stabilitate.”

Jiang Zemin ordona: „distruge-i (pe practicanții Falun Gong) fizic, distruge-i-le reputația și ruina-i financiar”.

³ Incidentul „Corpurilor AB” se referă la opera iunee „Corpurilor Anti-Bolșevici” din 1930, când Mao Zedong a ordonat uciderea a mii de membri de Partid, soldații Armatei Roșii și civili inocenți din provincia Jiangxi, în încercarea de a-și consolida puterea în zonele controlate de PCC

⁴ Din *Raport asupra unei investigații a Mișcării Țăranilor din Hunan* (1927) întocmit de Mao Zedong

PCC promovează violența, ucigând nenumărate persoane în cursul precedentelor sale campanii politice. Învăță oamenii să trateze inamicul „rece, ca asprimea iernii”. Drapelul lor este roșu pentru că „a fost vopsit în roșu cu sângele martirilor”. Partidul venerază culoarea roșie datorită patimii sale pentru sânge și carnațiu.

PCC expune exemple „eroice”, pentru a încuraja oamenii să se sacrifice pentru Partid. Atunci când Zhang Side a murit lucrând într-un cuptor, pentru a produce opiu, Mao Zedong i-a glorificat moartea spunând că este „apăsătoare ca muntele Tai”⁵. În acei ani de frenezie „cuvintele curajoase” de genul „nu vă temeți nici de greutate și nici de moarte” și „sacrificiul amar întreprins pentru hotărârea neînfrântă; îndrăznim să facem Soarele și Luna să strălucească pe ceruri noi” de-aștepți substanța aspirărilor în mijlocul unei penurii groaznice.

La sfârșitul anilor '70 Vietcong-ul a trimis trupe și a răsturnat regimul Khmerilor Roșii, crescut de PCC, regim care comisese crime teribile. Cu toate că PCC era furios, nu putea trimite trupe pentru a-i sprijini pe Khmerii Roșii, deoarece China și Cambogia n-au granițe comune. PCC a lansat un război împotriva Vietnamului, pe frontiera chino-vietnameză, pentru a pedepsi Vietcong-ul, în numele „auto-războiului”. Zeci de mii de soldați chinezi i-au pierdut sângele și viaa în acest conflict dintre partidele comuniste. Dar moartea lor n-a avut nimic de a face cu vreun teritoriu sau vreo suveranitate. Câțiva ani mai târziu, PCC comemorează înos pierderea lipsită de sens a atâtor vieți inocente și tinere vorbind despre „eroicul spirit revoluționar”, împrumutând în mod ireverențios cântecul „Eleganță condusă vopsită cu sânge”. După ce în 1981, 154 de chinezi mureau recapturând muntele Faka în provincia Guangxi, PCC l-a înapoiat cu ușurință Vietnamului după ce cele două țări i-au revizuit granițele.

Când răspândirea agresivă a pneumoniei atipice (SARS) amenința viețile oamenilor la începutul lui 2003, PCC angaja în masă infirmiere tinere. Acestea erau închise repede în spitale pentru a îngriji pacienții bolnavi de SARS. PCC împinge tinerii în locurile cele mai periculoase pentru a-și construi „ imaginea glorioasă ” conform crezului „nu vă temeți nici de greutate și nici de moarte”. Pe de altă parte PCC nu explică unde au fost restul de 65 milioane de membri de Partid și ce imagine au adus ei Partidului.

Negarea credinței în Dumnezeu și sufocarea naturii umane

PCC promovează ateismul și pretinde că religia ar fi „opiumul spiritual” care intoxica oamenii. Ea și-a folosit puterea pentru a nimici toate religiile din China, apoi s-a zeificat pe sine, astfel că domnia absolută asupra țării a fost încredințată cultului PCC.

În paralel cu sabotarea religiilor, PCC distruge și cultura tradițională. Pretinde că tradiția, moralitatea, și etica ar fi de natură „feudală”, superstițioase și reacționare, eradicându-le în numele Revoluției. În timpul Marii Revoluții Culturale, tradițiile chineze au fost încalcate de fenomene groaznice, larg răspândite: cupluri căsătorite turnându-se reciproc, studenți care-și bătuseră profesorii, fiii și tații ridicându-se unii împotriva celorlalți, omorârea din senin a nevinovaților de către Gărzile Roșii, rebeli care se bătuseră, se zdrobeau și se jefuiau. Acestea sunt consecințele naturale ale înăbușării naturii umane de către PCC.

După ce și-a organizat regimul, PCC a forțat minoritățile naționale să promită în mod solemn loialitate conducerii comuniste, compromițând astfel bogata cultură etnică pe care aceștia o creaseră.

Pe 4 iunie 1989, a zădărnici „armată populară de eliberare” a masacrat o mulțime de studenți în Beijing. Rezultatul a fost că mulți chinezi i-au pierdut complet speranța în viitorul politic al țării.

⁵ Muntele Tai (Taishan) este primul dintre cei cinci munți renumiți din provincia Shandong, China. Începând cu 1987 este patrimoniu ONU

Chinei. Din acel moment întreaga populație și-a concentrat atenția pe acumularea de averi. Din 1999, PCC persecută în mod brutal Falun Gong, arătându-și ostilitatea față de principiul „Adevăr, Compasiune, Toleranță” dând astfel naștere unui declin accelerat al standardelor morale.

La începutul acestui nou secol, o nouă rundă de abuzuri constând în anexări ilegale de terenuri⁶ și confiscări de resurse financiare și materiale [în urma înlegerilor secrete dintre oficiali corupți și profitorii] și-a sărit pe mulți, unii rămânând chiar fără adpost. Numărul persoanelor care fac apel către guvern în încercarea de a rezolva nedreptățile a crescut rapid și conflictele sociale s-au intensificat. Protestele pe scară largă sunt frecvente, și atrag răspunsuri violente ale poliției și forțelor armate. Natura fascistă a „republicii” predomină, iar societatea și-a pierdut conștiința morală.

În trecut un răufăcător nu făcea rău vecinilor, sau cum spune un proverb „vulpea vânează departe de casă”. În zilele noastre, când oamenii doresc să-și găsească în ele pe cineva, înteleptii sunt mai degrabă rudele și prietenii, acest lucru numindu-se „omorârea cunoștințelor”.

În trecut, cetățenii chinezi apreciau castitatea mai presus de orice, pe când în zilele noastre oamenii râd de cei săraci, dar nu și de prostituate. Istoria distrugerii naturii și moralei umane în China este aflată în mod grațios în balada de mai jos:

“În anii '50 oamenii se ajutau unii pe alții,
În anii '60 oamenii poșteau la ce aveau ceilalți,
În anii '70 oamenii se înleau unii pe ceilalți,
În anii '80 fiecare avea grijă de el însuși
În anii '90 oamenii profitau de oricine le ieșea în cale”.

Confiscarea puterii prin forță armată, monopolizarea economiei, ambiții politice și economice sălbătice

Singurul scop al întemeierii PCC a fost confiscarea puterii prin forță armată, iar mai apoi generarea unui sistem al proprietății de stat, în care statul deinea monopolul în cadrul unei economii planificate. Ambiția sălbatică a PCC o depășește cu mult pe cea a cultelor malefice obișnuite, care acumulează doar bani.

Într-o arăcuțică public socialist condusă de Partidul Comunist, organizațiile de Partid de înaltă putere imensă - comitetele de Partid și filialele diferitelor niveluri cangrenează sau stăpânesc infrastructura administrativă. Organizațiile de Partid, posedante, stăpânesc mărirea de stat și extrag fonduri direct din bugetele administrațiilor diferitelor niveluri. Asemenea unui vampir, PCC a stors bogății imense de la naștere.

II. Pagubele aduse de cultul PCC

Toată lumea este îngrozită când află despre incidente precum cel al Aum Shinri Kyo (Adevărul Suprem) - sectă care a omorât oameni cu sarin în Japonia - sau cel al Templului Solar care propovăduia urcarea la cer prin sinucidere, sau cel al (sin)uciderii în masă a peste 900 de credincioși ai „Templului Poporului” al pastorului Jim Jones. Dar PCC este un cult malefic care

⁶ Campania de anexare a pământului este legată de o parte întunecată a reformelor economice din China. Asemenea Revoluției Industriale din Anglia, (1760-1850), terenurile agricole din China zilelor noastre au fost demarcate pentru construirea diverselor zone economice la toate nivelurile (ară, oraș, provincie și stat). Ca rezultat al anexării pământului, fermierii chinezi și-au pierdut terenurile. În orașe, rezidenții din partea veche a orașelor și din cartierele acestora au fost frecvent constrânși să se mute, eliberând terenul pentru dezvoltarea comercială, primind doar o compensație minimă. Informații suplimentare pot fi găsite la: <http://www.uglychinese.org/enclosure.htm>

comite crime de mii de ori mai grave, v t mând nenum rate vie i, pentru c are urm toarea caracteristic special , care lipse te cultelor obi nuite.

Cultul malefic devenit religie de stat

În majoritatea rilor, chiar dac nu urmezi vreo religie, te po i bucura de o via fericit , f r s trebuiasc s cite ti scrieri religioase, sau s ascu i principii religioase. Îns în China este imposibil s tr ie ti f r expunere constant la doctrinele i propaganda PCC, deoarece de îndat ce a câ tigat puterea, PCC a transformat acest cult malefic într-o religie de stat.

PCC începe s - i spele creierul cu predici politice înc din gr dini i coala elementar . Nu po i primi o educa ie superioar i nu po i fi promovat într-o func ie mai înalt , f r s treci de examenul politic. Nici una din întreb rile cuprinse în examenul politic nu- i permit o gândire independent . Pentru a trece examenele i se cere s memorezi r spunsurile standard asigurate de PCC. Nefericii de chinezi sunt for a i s repete de mici predicile PCC, fiind constant sp la i pe creier. Când e ti promovat în cadrul guvernului trebuie s urmezi coala de Partid, indiferent dac e ti sau nu membru. Pân nu întrune ti cerin ele de absolvire ale colii de Partid, nu e ti promovat.

În China, unde Partidul Comunist este religie de stat, nu este permis existen a grupurilor cu opinii diferite. „Partidele democrat”, organizate i ele tot de PCC ca paravan politic, „Biserica Patriotic “, trebuie s recunoasc formal conducerea PCC. Loialitatea fa de PCC este primul criteriu pe care trebuie s -l îndepline ti, înainte de a te putea înscrie în orice alt credin , în conformitate cu logica extrem de tip cultist a PCC.

Controlul social dus la extrem

Acest cult malefic a putut deveni religie de stat pentru c PCC de inea un control social complet i private indivizii de libertate. Acest tip de control este f r precedent: PCC a privat oamenii de proprietatea privat , care constituie fundamentul libert ii. Înainte de '80 oamenii din zonele urbane î i puteau câ tiga existen a numai dac lucrau în întreprinderile controlate de Partid. Fermierii din zonele rurale trebuiau s tr iasc pe terenul fermelor, care apar ineau comunelor Partidului. Nimeni nu putea sc pa controlului PCC. Într-o ar socialist cum este China, organiza iile Partidului Comunist sunt omniprezente – de la guvernul central, pân jos - incluzând satele i vecin t ile. Prin comitetele i filialele de Partid de la toate nivelurile, PCC de ine un control absolut al societ ii. Un astfel de control strict distruge libertatea individual – libertatea de mi care (prin sisteme de înregistrare a re edin ei), libertatea de exprimare (500.000 de persoane cu vederi de dreapta au fost persecutate de PCC deoarece î i exercitaser dreptul la liber exprimare), libertatea în gândire (Lin Zhao i Zhang Zhixin⁷ au fost executa i pentru c aveau dubii asupra PCC) i libertatea de a ob ine informa ii (este ilegal s cite ti c r i interzise sau s ascu i „sta iile radio ale inamicilor”, iar navigarea pe Internet este monitorizat).

Unii pot sus ine c proprietatea privat este acum acceptat de PCC, dar nu trebuie s uit m c această politic de deschidere i reforme a ap rut numai atunci când socialismul a atins punctul în care oamenii nu mai aveau ce mânca i când economia na ional era în pragul colapsului. PCC a trebuit s se dea un pas înapoi pentru a se salva de la distrugere. Cu toate astea, chiar i dup

---

⁷ Lin Zhao, student la Universitatea Beijing, specialitatea jurnalism, a fost considerat de dreapta în 1957, pentru gândirea ei independent , i criticat deschis de mi carea comunist . A fost acuzat de conspira ie la r sturnarea dictaturii democrat populare i arestat în 1960. În 1962 a fost condamnat la 20 de ani de închisoare. A fost ucis de PCC pe 29 Aprilie 1962. Zhang Zhixin a fost o intelectual ucis prin tortur de PCC în timpul Marii Revolu ii Culturale pentru c a criticat ecul lui Mao Zedong în Marele Salt Înainte i pentru c a spus în mod deschis adev rul. Deseori gardienii de la închisoare o dezbr cau, îi legau mâinile la spate i o aruncau în celule unde se aflau prizonieri b rba i de drept comun, pentru a fi violat în grup, pân când a înnebunit. Gardienii s-au temut c va striga lozinci de protest când va fi executat , a a ca i-au t iat traheea înainte de execu ie

reform și deschidere, PCC n-a slăbit controlul asupra populației. Persecuția brutală a practicantilor Falun Gong, care continuă și în prezent, nu putea să apară decât într-o țară controlată de Partidul Comunist. Dacă PCC ar deveni un gigant economic așa cum își dorește, în mod sigur ar controla mai mult populația chineză.

Susținerea violenței și disprețul față de viață

Aproape toate cultele malefice își controlează adepții, sau rezistă presiunilor externe prin violență. Dar puține dintre ele au recurs la violența de care a făcut uz PCC fără nici un fel de scrupule. Numărul morților cauzate de către toate cultele malefice din întreaga lume nu poate fi nici măcar comparat cu numărul persoanelor ucise de PCC. Cultul PCC vede omenișirea ca pe un simplu mijloc de realizare a scopurilor sale. Uciderea este doar un alt mijloc. Astfel PCC nu are nici un fel de rezerve și scrupule în a persecuta oamenii. Oricine poate deveni ținta persecuției sale, chiar și suporterii, membrii și liderii PCC.

PCC este printr-un caz tipic de brutalitate și dispreț al vieții manifestate de Partidul Comunist. Inspirat și ghidat de învățăturile lui Mao Zedong, în timpul celor trei ani și opt luni de stăpânire, Partidul Comunist Cambogian condus de Pol Pot a măcelărit două milioane de oameni – aproximativ un sfert din populația țării – pentru a „elimina sistemul de proprietate privată”. Mai mult de 200.000 din victime erau de etnie chineză.

Pentru comemorarea crimelor comise de Partidul Comunist, Cambogia a înființat un muzeu de documentare și expunere a atrocităților Kmerilor Roșii. Muzeul se află într-o închisoare folosită de Khmerii Roșii - o clădire care inițial fusese liceu, și care a fost mai apoi transformată de către Pol Pot în „Închisoarea S-21”, folosită special pentru a se ocupa de prizonierii de conștiință. Acolo au fost de înnumărat mulți intelectuali, care, majoritatea au murit în urma torturilor. Peste tot în acest muzeu lângă instrumentele de tortură sunt expuse și fotografiile alb-negru ale victimelor, luate înainte de execuție. Sunt documentate multe torturi oribile: tăierea gâtului, perforarea craniului, maltratarea și omorârea nou-născuților, etc. Se spune că toate aceste metode de tortură ar fi fost predate de „experții specialiști” trimiși de PCC în sprijinul Kmerilor Roșii. Chiar și fotografiile care pozau victimele înaintea execuției (pentru documentare sau amuzament), au fost antrenate de PCC.

În închisoarea S-21 a fost concepută o mașină de perforare a craniului pentru extragerea creierului uman, cu care erau mai apoi preparate unele mâncăruri pentru liderii Partidului Comunist Cambogian. Prizonierii de conștiință erau legați într-un scaun în fața unei mașini de perforare a craniului. Victima trebuie să fi fost extrem de înspăimântat - un burghiu de mare turație le străpungea craniul din spate, extrăgând rapid și efectiv creierul înainte ca victima să fi murit.

III. Natura de cult a Partidului Comunist

Ce face ca Partidul Comunist să fie atât de tiranic și malefic? Atunci când a venit pe lume, acest spectru al Partidului Comunist a venit cu o misiune care te face să înleșnești. *Manifestul Partidului Comunist* are spre sfârșit un pasaj celebru:

„Comuniștii refuză să-și ascundă ideile și obiectivele. Ei declară în mod deschis că scopurile lor pot fi obținute numai prin răsturnarea tuturor condițiilor sociale existente. Clasele conducătoare să tremure în fața Revoluției Comuniste! În afara lanțurilor, proletariatul n-are ce pierde. Dar au de câștigat o lume.”

Misiunea acestui spectru a fost folosirea violenței pentru a contesta deschis societatea umană, nimicirea lumii vechi, „eliminarea proprietății private”, „eliminarea caracterului, independenței și

libertății burgheziei”, eliminarea exploatareii, eliminarea familiei și guvernarea lumii de către proletariat.

Acest partid politic care și-a proclamat public dorința de a „bate, distruge și jefui” nu numai că nu neagă faptul că punctul său de vedere este malefic, dar îl mai și expune sigur pe sine în *Manifestul Comunist*: „Revoluția Comunistă reprezintă ruptura cea mai radicală cu relațiile tradiționale; nu este de mirare că dezvoltarea sa implică ruptura cea mai radicală cu ideile tradiționale”.

Dar de unde vin gândurile tradiționale? Conform legii naturii formulată de atei, gândurile tradiționale apar în mod „natural”, datorită legilor naturii și ale societății. Sunt rezultatul mișcărilor sistematice din univers. Cei care cred în Dumnezeu spun că tradițiile și valorile morale umane sunt lăuate de Dumnezeu. Indiferent de unde vin - cea mai fundamentală moralitate umană, normele de comportament și standardele de judecată a binelui și răului, etc. sunt relativ stabile; de mii de ani ele au stat la baza reglării comportamentului uman și menținerii ordinii sociale. Dacă omenirea își pierde normele și standardele morale de judecată a binelui și răului, nu vor degenera oamenii în animale? Atunci când Partidul Comunist declară că „va rupe în mod fundamental legătura cu ideile tradiționale”, nu amenință însă și baza necesară existenței normale a societății umane? Partidul Comunist este cult malefic care duce în mod legitim omenirea la distrugere.

Întregul *Manifest Comunist*, care proclamă principiile conducătoare ale Partidului Comunist, este impregnat de o hotărâre extremă, fără nici un strop de bunățate și toleranță. Marx și Engels credeau că au găsit legea dezvoltării sociale - materialismul dialectic. Din acel moment, având „adevărul” în mână, au pus sub semnul întrebării totul și au negat totul. Au impus oamenilor cu încredere iluziile comunismului și nu s-au dat înapoi de la susținerea folosirii violenței pentru distrugerea structurilor sociale și a fundațiilor culturale existente. *Manifestul Comunist* a injectat în nou-născutul Partid Comunist un spectru nelegiuit, împotriva legilor cerului, care extermină natura umană, arogant, de un egoism extrem, lipsit de orice fel de constrângeri.

IV. Teoria referitoare la ziua din urmă a Partidului Comunist – teama pentru sfârșitul Partidului

Marx și Engels au impregnat un spectru malefic în Partidul Comunist. Lenin a înființat Partidul Comunist în Rusia și, prin violență, a răsturnat guvernul de tranziție alcătuit după Revoluția din Februarie⁸, a deturnat Revoluția Burgheză din Rusia, a preluat guvernul, obținând sprijin pentru cultul comunist. Însă succesul lui Lenin nu i-a făcut pe proletari să câștige lumea. Din contră, conform primului paragraf din *Manifestul Comunist* „toate puterile vechii Europe au intrat într-o alianță sfântă pentru exorcizarea acestui spectru...” Imediat după nașterea sa, Partidul Comunist s-a confruntat continuu cu o criză de supraviețuire și s-a temut mereu de eliminare.

După Revoluția din Octombrie⁹ comunistii ruși (bolșevicii) n-au adus oamenilor nici pace și nici pâine, ci numai crime aleatoare. Linia frontului pierdea războiul iar revoluția dăuna economiei. Oamenii au început să se revolte. Războiul civil s-a extins rapid în întreaga societate, iar fermierii refuzau aprovizionarea orașelor cu hrană. Printre cazacii de pe Don s-a declanșat o revoltă de mari proporții; luptele lor cu Armata Roșie au adus mari vărsări de sânge. Natura brutală și barbară a marelui război care a avut loc atunci este reflectată în literatură în opera lui Șolokhov *Don Tichii* și în alte povestiri ale sale despre fluviul Don. Trupele conduse de un fost amiral al Armatei Albe - Aleksandr Vasilievich Kolchak - și de generalul Anton Denikin, aproape au răsturnat la un

⁸ „Revoluția din Februarie” se referă la Revoluția Burgheză Rusă din Februarie 1917, care l-a făcut pe țar să-și piardă tronul

⁹ Revoluția din Octombrie, sau Revoluția Bolșevică, a fost condusă de Lenin și a avut loc în Octombrie 1917. Revoluția Bolșevică și-a eliminat pe revoluționarii clasei capitaliste, care îl răsturnaser pe țar, deturnând astfel Revoluția Burgheză Rusă

moment dat Partidul Comunist Rus. Chiar de la na terea sa ca putere politic , Partidul Comunist a fost respins de aproape întregul popor rus, poate i pentru c acest cult comunist era prea malefic pentru a câ tiga inimile oamenilor.

Experien a PCC a fost similar cu cea a Partidului Comunist Rus. Începând cu „incidentul Mari” apoi cu „Masacrul din 12 aprilie”¹⁰, suprimarea oamenilor în rânduri repetate (5) în zonele controlate de c tre comuni tii chinezi, „Lungul Mar ” de 25.000 de kilometri pe care a fost for at s -l fac - PCC din totdeauna s-a confruntat cu eliminarea.

Partidul Comunist s-a n scut cu misiunea de a distruge vechea lume prin orice mijloace. S-a v zut confruntat cu o problem real : supravie uirea sa. Partidul Comunist a tr it permanent cu teama propriului deces. Supravie uirea a devenit principala preocupare a cultului comunist i grija sa total mistuitoare. Dup pr bu irea alian ei interna ionale comuniste, criza de supravie uire a PCC s-a acutizat. Începând cu 1989 teama de Ziua Judeca ii i-a devenit tot mai mare iar decesul tot mai aproape.

V. Arma venerată a supraviețuirii cultului comunist – lupta brutală

Partidul Comunist a pus în mod constant accentul pe disciplina de fier, pe loialitatea absolut i pe principiile organizatorice. Cei care intr în PCC trebuie s jure:

„Doresc să intru în PCC, să sprijin Constituția Partidului, să mă supun regulilor Partidului, să-mi îndeplinesc obligațiile de membru, să execut hotărârile Partidului, să urmez neabătut disciplina de Partid, să păstrez secretele Partidului, să fiu loial Partidului, să lucrez sârguincios, să-mi dedic întreaga viață comunismului, să fiu gata să sacrific totul pentru Partid și oameni și să nu trădez niciodată Partidul”. (Constituția PCC, cap.1, art.6)

PCC nume te acest concept al devo iunii cultiste fa de Partid „con tiin a de Partid”. Solicit membrilor PCC s fie oricând gata s renun e la toate credin ele i principiile personale i s dea ascultare absolut voinei ei Partidului i liderilor acestuia. Dacă Partidul dore te ca tu s fii bun, atunci trebuie s fii bun; dacă Partidul dore te ca tu s faci r u, atunci trebuie s faci r u. În caz contrar, nu îndepline ti standardul de membru de Partid, demonstrând c nu ai con tiin puternic „de Partid”.

Mao Zedong spunea : „Filozofia marxist este o filozofie a luptei”. Pentru a cultiva i men ine con tiin a de Partid, PCC se bazeaz pe mecanismul luptelor periodice din interiorul Partidului. Prin continua angajare în lupte brutale în interiorul i în afara Partidului, PCC elimin diziden ii i creaz teroarea ro ie. În acela i timp, PCC elimin constant membri, face regulile sale cultiste din ce în ce mai stricte, i cultiv aptitudinile „de Partid” ale membrilor, pentru a- i înt ri capacitatea de lupt . Aceasta este arma de pre folosit de Partidul Comunist pentru a- i prelungi supravie uirea.

Dintre liderii PCC adeptul cel mai înfocat al manevr rii acestei arme pre ioase de lupt în interiorul Partidului a fost Mao Zedong. Brutalitatea unei astfel de lupte i reavoin a metodelor sale au debutat înc din 1930 în zonele controlate de comuni tii chinezi - a a numita “zone ale sovietelor”.

¹⁰ Atât „Incidentul Mari”, cât i „Masacrul din 12 aprilie” se refer la atacurile KMT asupra PCC. „Incidentul Mari” a avut loc pe 21 mai 1927 în ora ul Changsha din provincia Hunan. „Masacrul din 12 aprilie” a avut loc pe 12 aprilie 1927 în Shanghai. În ambele cazuri au fost ataca i, aresta i sau uci i membri ai PCC i activi ti pro-PCC

În 1930 Mao Zedong a inițiat o teroare revoluționară pe scară largă în zona sovietelor din provincia Jiangxi, cunoscută sub numele de „Eliminarea Corpurilor Anti-Bolșevice” - sau corpurile AB. Mii de soldați ai Armatei Roșii, membri ai Partidului și ai ligii, precum și civili din bazele comuniste au fost omorâți cu brutalitate. Incidentul a fost cauzat de controlul despotice al lui Mao Zedong. După ce Mao Zedong a întemeiat zona sovietelor în Jiangxi, a fost provocat imediat de Armata Roșie Chineză locală și de organizațiile de Partid din sud-vestul provinciei Jiangxi, conduse de Li Wenlin. Mao Zedong n-a putut suporta existența unei forțe de opoziție organizate chiar sub nasul său și a folosit cele mai extreme metode pentru a suprima membrii de Partid pe care îi suspecta de dizidență. Pentru a crea o atmosferă brutală de eliminare, Mao Zedong n-a ezitat să înceapă cu trupele aflate sub controlul său direct. De la sfârșitul lui noiembrie, până la mijlocul lui decembrie, Armata Roșie Chineză a Primului Front a trecut printr-o „rectificare militară rapidă”. Au fost înființate organizații de eliminare a contrarevoluționarilor la toate nivelurile armatei - de divizie, regiment, batalion, companie și pluton - care arestau și ucideau membri de Partid provenind din familii de proprietari de pământ sau fermieri bogăți care avuseseră reclamații. În mai puțin de o lună dintre cei peste 40.000 de soldați ai Armatei Roșii Chineze, 4.400 erau considerați elemente ale „corpurilor AB”, inclusiv 10 c pitani („c pitanii corpurilor AB”); toți au fost executați.

În perioada următoare Mao Zedong a început pedepsirea dizidenților din zona sovietelor. În decembrie 1930 i-a ordonat lui Li Shaojiu, Secretar General al Departamentului Politic General al

centrali care luau parte la conferințe au fost rugați să-și exprime poziția; puștii care au îndrăznit să exprime poziții diferite au fost considerați toți ca fiind când parte din blocul anti-Partid al lui Peng Dehuai. În timpul Revoluției Culturale, veteranii Comitetului Central al PCC erau pedepsiți unul după altul, toți cedând fără opoziție. Cine îndrăznește să scoată măcar un singur cuvânt împotriva lui Mao Zedong? PCC a pus întotdeauna accentul pe disciplina de fier, loialitatea față de Partid și pe principiile organizatorice, cerând supunere absolută față de liderul ierarhiei. Acest gen de „natură a Partidului” a fost impregnat în luptele politice continue.

Li Lisan, fost lider în PCC, a ajuns la capătul puterilor în timpul Revoluției Culturale. La vârsta de 68 de ani era interogat în medie de apte ori pe lună. Soția sa Li Sha fusese tratată ca spion „revizionist sovietic” și fusese deja închisă; locul unde se afla în era necunoscut. Neavând de ales, într-o stare de disperare extremă, Li s-a sinucis înghițind o mare cantitate de somnifere. Înainte de a muri i-a scris o scrisoare lui Mao Zedong, în care se reflectă cu adevărat „conștiința de Partid”, conform căreia un membru al PCC nu îndrăznește să renunțe, nici chiar în pragul morții:

*„Președinte,
Pășesc acum pe calea trădării Partidului prin sinucidere și nu am nici un mijloc de apărare împotriva crimei mele. Un singur lucru doresc să spun, anume că nici eu și nici vreun membru al familiei mele nu am colaborat niciodată cu statele dușmane. Numai în această privință, cer guvernului central să facă investigații, să examineze faptele și să tragă concluziile bazate pe adevăr...”*

Li Lisan 22 iunie, 1967¹³

În timp ce filozofia de luptă a lui Mao Zedong, trasea în cele din urmă China spre o catastrofă fără precedent, acest gen de campanie politică în luptele interne de Partid, care ating proporții mari „la fiecare apte sau opt ani”, au asigurat supraviețuirea PCC. În fiecare campanie a existat o minoritate persecutată de 5%, în timp ce restul de 95% era adus la adeziune supus față de linia de bază a Partidului, întărindu-se astfel forța de coeziune a organizației de Partid și capacitatea sa distructivă. Luptele îi eliminau și pe acei membri „ovotari”, care nu voiau să-și abandoneze conștiința, fiind îndreptate împotriva oricărui forțat care îndrăznește să opună rezistență. Prin acest mecanism al luptei, membrii PCC care aveau cea mai mare dorință de luptă și care erau cei mai iscusiți în folosirea metodelor huliganice dobândeau controlul. Liderii cultului PCC sunt toți oameni fără frică, cu o bogată experiență de luptă și dominați de spiritul Partidului. O astfel de luptă brutală le asigură celor care au trecut prin ea „o lecție sângeroasă” și o spălare violentă a creierului. În același timp energizează în mod continuu PCC, întărind mai mult dorința sa de luptă, asigurându-i supraviețuirea și prevenind transformarea sa într-un grup moderat care să renunțe la luptă.

Această natură de Partid cerută de PCC provine exact din natura de cult a PCC. Pentru a-și realiza scopul, PCC este hotărât să o rupă cu toate principiile tradiționale și să utilizeze toate mijloacele pentru a lupta fără nici o ezitare cu orice forță care-i stă în cale. De aceea trebuie să-și antreneze membrii și să-i subjuge, pentru a-i transforma în uneltele lipsite de inimă, nedrepte și atee ale Partidului. Această natură a PCC îi trage originea din ura față de societatea umană, față de tradiții, din autoevaluarea sa iluzorie, din egoismul său extrem și din disprețul față de viața oamenilor. Pentru a-și atinge adevăratul ideal PCC a folosit violența cu orice preț, pentru a zdrobi lumea și pentru a-i elimina pe toți dizidenții. Un astfel de cult malefic s-ar izbi de opoziția oamenilor care au conștiință, a căror trebuie să elimine conștiința oamenilor și gândurile lor binevoitoare, pentru a-i face să creadă în doctrina sa malefică. De aceea, pentru a-și asigura supraviețuirea, PCC

---

din posturile sale oficiale, după ce n-a mai fost de acord cu modul de stângă a lui Mao Zedong la Plenara PCC din Lushan din 1959

¹³ Din “Li Lisan: Persoana pentru care au fost înute patru servicii memoriale”

trebuie mai întâi să distrug conștiința oamenilor, gândurile binevoitoare și standardele morale, transformându-i în sclavi supuși și unelte. Conform logicii PCC, viața și interesul Partidului au prioritate absolută asupra oricărui alt lucru, chiar și asupra interesului tuturor membrilor de Partid, așa că orice membru al Partidului - luat în mod individual - trebuie să fie pregătit să se sacrifice pentru Partid.

Examinând istoria PCC, indivizii care și-au perstrat o gândire de intelectual tradițional cum ar fi Chen Duxiu și Qu Qiubai, sau care încăle mai pas de interesele oamenilor - cum ar fi Hu Yaobang și Zhao Ziyang - sau care erau hotărâși să fie oficiali curași și să aduc servicii reale oamenilor - cum ar fi Zhu Rongji - indiferent ce contribuții aduseser în cadrul Partidului și indiferent cât de lipsiți erau de ambiții personale, au fost în mod inevitabil eliminați, aruncați, sau îngrădiți de interesele și de disciplina de Partid.

Conștiința „caracterului de Partid” sau înclinația pentru Partid, care a fost cultivată în oasele lor în decursul multor ani de lupte, i-a determinat de multe ori să facă compromisuri sau să cedeze în momente critice, pentru că în subconștient, supravieuirea Partidului era interesul suprem. Mai degrabă s-ar fi sacrificat ei înșiși, urmărind cum forța malefică a Partidului comite crime, decât să pună sub semnul întrebării - cu gânduri conștiente și binevoitoare - supravieuirea Partidului. Acesta este exact rezultatul mecanismului de luptă al PCC: transformă oamenii buni în instrumente pe care le folosește, iar natura de Partid este și ea mânuită pentru a restrânge și chiar elimina conștiința umană într-o măsură cât mai mare. Zeci de „luptători de linie” au doborât mai

face orice pentru a-și menține puterea, fără să în seama de moralitate, justiție sau viața oamenilor.

Instituționalizarea și socializarea acestui cult malefic vor duce sigur la prăbușirea sa. Rezultatul centralizării puterii a fost amăria opiniei publice și distrugerea tuturor mecanismelor posibile de monitorizare. N-a mai rămas nici o forță care să oprească alunecarea PCC spre corupție și dezintegrare.

În zilele noastre PCC a devenit cel mai mare Partid guvernant „al delapidărilor și corupției” din lume. Conform statisticilor oficiale, în China, din cei 20 de milioane de oficiali, ofițeri sau cadre din Partid sau guvern din ultimii 20 de ani, 8 milioane au fost găsiți vinovați de corupție și au fost pedepsiți sau disciplinați pe baza regulilor Partidului sau ale guvernului. Dacă sunt luați în considerare și oficialii corupți neidentificați, atunci numărul oficialilor corupți din Partid și din guvern este estimat la peste două treimi, dintre care numai o mică parte au fost investigați și găsiți vinovați.

Cătigarea averilor prin corupție și jecmănire a devenit cea mai puternică forță de coeziune PCC în zilele noastre. Oficialii corupți trebuie să rămână în PCC nu vor mai avea ansa câștigurilor personale, iar dacă PCC ar cădea, nu și-ar pierde numai pozițiile și puterea, dar vor trebui să se confrunte și cu anchete. În *Furia Cerului*, o năvel care expune tranzacțiile din culise ale oficialilor PCC, autorul, Chen Fang, explică pe rând secretele PCC folosindu-se de gura lui Hao Xiangshou, un director adjunct al unui birou municipal al PCC, care afirmă: „corupția ne-a stabilizat puterea politică”.

Chinezii văd clar lucrurile: „dacă stăpânim corupția, va cădea Partidul; dacă nu stăpânim corupția, va pieri națiunea”. PCC oricum nu va lupta împotriva corupției riscând propria condamnare. Mai degrabă va omorî câtiva indivizi corupți ca sacrificiu simbolic, de dragul imaginii sale. În acest fel își va prelunge viața cu câțiva ani, cu prețul sacrificării unui număr mic de elemente corupte. În ziua de azi singurul scop al cultului malefic al PCC este menținerea puterii și evitarea decesului.

În China zilelor noastre etica și moralitatea au degenerat, devenind de nerecunoscut. Produse de proastă calitate, prostituate, droguri, conspirații între oficiali și gangsteri, mafie, jocuri de noroc, mită - corupția de orice fel predomină. PCC a ignorat în mare măsură această decădere morală, în timp ce mulți dintre oficialii de rang înalt sunt defecți din culise, care storc taxe de protecție de la cei cărora le este frică. Cai Shaoqing, de la Universitatea Nanjing, care studiază mafia și crima organizată, estimează că numărul membrilor crimei organizate din China se ridică la cel puțin un milion. Fiecare mafiot prins dezvăluie de fiecare dată comunității corupției aflați în spatele scenei - oficiali din guvern, judecători sau polițiști.

PCC se teme că cei din China ar putea dobândi un sens al conștiinței și moralității, așa că nu le permite să creadă în religie și nu le acordă libertate de gândire. Își folosește toate resursele pentru a persecuta oamenii buni, care au credință, cum ar fi creștinii care cred în Iisus Christos și în Dumnezeu, sau practicanții Falun Gong care încearcă să fie Adevărați, Buni și Toleranți. PCC se teme că democrația va pune capăt guvernării unui singur Partid și de aceea nu îndrăznește să acorde libertate politică. Bagă repede la pușcărie liberalii independenți și activiști pentru drepturile omului. Însă le acordă oamenilor o libertate de natură deviată: atâta timp cât nu-i pas de politică și atâta timp cât nu te opui conducerii Partidului, poți să-ți lași poftele libere, chiar dacă vei comite lucruri vicioase și lipsite de etică. Drept urmare PCC degenerază dramatic, iar moralitatea societății chineze suferă un declin galopant.

„Blocarea drumului spre Cer și deschiderea porților către iad” este cea mai bună descriere a modului în care cultul malefic al PCC devastază societatea chineză în zilele noastre.

VII. Reflecții asupra guvernării malefice a PCC

Ce este Partidul Comunist?

Această întrebare aparent simplă nu are un răspuns simplu. Sub pretextul de a fi „pentru public” și ascunzându-se sub masca unui partid politic, Partidul Comunist a în elat de fapt milioane de oameni. Totuși nu este un partid politic în sensul comun, ci un cult periculos și malefic posedat de un spectru malefic. Partidul Comunist este o ființă vie, care se manifestă în lume prin organizațiile de Partid. Cel care controlează cu adevărat Partidul Comunist este acest spectru malefic care a fost impregnat în el inițial - tot el fiind cel care determină natura malefică a Partidului Comunist.

Deși acționează în calitate de conducători ai cultului, liderii Partidului Comunist slujesc numai în calitate de purtători de cuvânt ai spectrului malefic și ai Partidului. Ei sunt aleși lideri doar când voiașii scopurile lor se aliniază cu cele ale Partidului și încep să poată fi folosiți. Când nu mai pot satisface nevoile Partidului sunt răsturnați ferm. Mecanismul de luptă al Partidului face posibil ca numai cel mai iret, cel mai malefic și cel mai dur să se poată menține pe poziția de guru al Partidului Comunist. Adevărul acestui argument este dovedit prin faptul că zeci de lideri de rang înalt au căzut în dizgrație. De fapt liderii PCC umblă pe o sferă foarte subțire și bine întinsă. Fie se pot rupe de lina Partidului, lăsând o imagine bună în istorie, așa cum a făcut Gorbaciov, sau pot deveni victime ale Partidului, ca în cazul multor secretari generali ai Partidului.

Oamenii sunt înțeleși înrobiri și opresiunii exercitate de Partid. Sub guvernarea Partidului, oamenii n-au dreptul de a respinge Partidul. În schimb sunt forțați să accepte conducerea Partidului și să-l susțină. Mai mult, sunt supuși, în mod regulat, sub amenințare, spăimânte de tip cultist a creierului. PCC forțază întreaga națiune să creadă în acest cult malefic și să-l susțină. Este ceva rar întâlnit în zilele noastre și trebuie să recunoaștem inegalabila îndemânare a Partidului în susținerea unei astfel de opresiuni.

Membrii Partidului constituie o masă fizică folosită pentru alcătuirea corpului Partidului. Mulți dintre acești oameni sunt onest și buni, unii chiar având realizări. Acesta este genul de oameni pe care Partidul urmărește să-i recruteze, deoarece reputația și competența lor poate fi folosită pentru a servi Partidului. Mulți alții, din dorința de a deveni oficiali și de a se bucura de un statut mai înalt, ar lupta din greu să se alăture Partidului, sprijinind ființa malefică. Mai există și cei care aleg intrarea în Partid pentru că vor să realizeze ceva în viață, în elegând că sub guvernarea comunistă n-au nici o altă soluție. Alții s-au alăturat Partidului, pentru că doreau un apartament, sau pur și simplu pentru o imagine mai bună. Astfel, printre zecile de milioane de membri de Partid există atât oameni buni, cât și răi. Indiferent de motiv, odată ce ai jurat loialitate în fața steagului Partidului, de bunăvoie sau din alte motive, înseamnă că te-ai devotat voluntar Partidului. Atunci vei trece prin procesul de spălare a creierului, participând la studiile politice săptămânale. Ca urmare a îndochinării la care îi supune Partidul, un număr însemnat de membri rămân cu destul de puține sau chiar fără gânduri proprii și vor fi cu ușurință controlați de spectrul malefic găzduit de corpul PCC. Acești oameni vor funcționa în cadrul Partidului asemenea celulelor organismului uman, lucrând non-stop pentru existența Partidului, în ciuda faptului că ei înșiși sunt parte a populației înrobite de Partid. Mai trist, după ce îți este impusă robia naturii Partidului scapi foarte greu de ea. Imediat ce ar fi o fașă umană vei fi eliminat sau persecutat. Nu te poți retrage din Partid la dorință. Partidul, cu politica sa conform creierului „poți intra, dar nu poți ieși”, te va privi ca pe un trandafir. De aceea oamenii dezvăluie deseori o natură duală: în viața politică au natura Partidului Comunist, iar în viața de zi cu zi au natura umană.

Cadrele Partidului reprezintă un grup care menține puterea printre membrii Partidului. Cu toate că pot alege între bine și rău, putând lua decizii proprii în anumite situații, în momentele cheie și cu anumite ocazii ei trebuie să urmeze voia Partidului. Mandatul dictează: „întregul Partid se supune Comitetului Central”. Cadrele de Partid reprezintă liderii la diferite niveluri. Ei sunt

coloana vertebrală a Partidului, și sunt în principal uneltele ale Partidului. Au fost și ei în el, folosindu-se și transformându-i în victime în timpul ultimelor campanii politice. Criteriul care stă la baza PCC este cerința de a-l urma pe adevăratul guru și de a avea un devotament sincer.

De ce nu se trezesc oamenii?

PCC a acționat vicios și corupt în cei peste 50 de ani de guvernare a Chinei. Dar de ce le lipsește chinezilor în alegerea realistă asupra naturii malefice a PCC? Sunt oare chinezii proști? Nu. Chinezii sunt una dintre cele mai înțelepte națiuni și se pot mândri cu o bogată cultură tradițională și cu un patrimoniu de 5.000 de ani. Cu toate acestea chinezii încă se mai află sub guvernarea PCC, fiindu-le teamă și își exprimă nemulțumirea. Cheia este controlul mental exercitat de PCC.

Dacă ei s-ar bucura de libertate de exprimare și dacă ar putea discuta în mod deschis meritele și defectele PCC, este ușor de închipuit că ar fi vizat de multă natură malefică a PCC și s-ar fi eliberat de influența acestui cult malefic. Din nefericire chinezii și-au pierdut libertatea de exprimare și gândire cu mai bine de jumătate de secol în urmă, la instaurarea guvernării PCC. Scopul persecuției intelectualilor cu vederi de dreaptă, din 1957, a fost restrângerea dreptului la liberă exprimare și controlul mental. Într-o societate atât de lipsită de libertăți fundamentale, majoritatea tineretului, care își studiase din toată inima pe Marx și Engels în timpul Revoluției Culturale, a fost în mod ironic etichetată ca „grup anti-Partid” și ulterior persecutată. Pur și simplu nu se puneau probleme discutării a ceea ce era bun și rău în PCC.

Majoritatea chinezilor nici măcar n-ar îndrăzni să se gândească și spun că PCC este un cult malefic. Totuși când este făcută această afirmație, cei care au trăit în China vor descoperi multe evidențe în favoarea acestui argument, atât din propria lor experiență, cât și din cea a familiei și prietenilor.

Chinezii n-au fost numai privați de libertatea de gândire, ci au mai și fost îndoctrinați cu învățăturile și cultura Partidului. Așa că tot ceea ce puteau auzi oamenii erau omagiile aduse Partidului, în mințile lor nerămânând alte gânduri în afara celor care întreau PCC. Să luăm exemplul masacrului din Piața Tiananmen. Când a început să se tragă pe 4 iunie 1989, din instinct mulți au fugit și se ascund în tufișuri. După câteva momente, în ciuda riscurilor, au ieșit din nou afară cu curaj, cântând împreună „Internationale”. Acești chinezi au fost într-adevăr curajoși, respectabili și inocenți, dar de ce au cântat ei tocmai „Internationale” - imnul comunist - atunci când s-au confruntat cu crima comunistă? Motivul este simplu. Educați în cultura de Partid, tot ceea ce știau acești oameni vrednici de milă este comunismul. Cei din Piața Tiananmen nu știau vreun alt cântec în afară de „Internationale” și alte câteva cântece care preamăreau PCC.

Care este soluția?

PCC s-a îndreptat către eliminarea completă. Din nefericire înaintea decesului, încă mai încearcă să își lege destinul de națiunea chineză.

Aparent, muribundul PCC slăbește, iar controlul pe care-l exercită asupra minților umane slăbește și el. Odată cu progresul comunicațiilor și cu apariția Internetului, Partidului îi vine tot mai greu să mai controleze informația și să suprime libera exprimare. Cum oficialii corupți jefuiesc și oprimesc din ce în ce mai mult poporul, publicul începe să se trezească din iluziile pe care și le-a făcut despre PCC și mulți au început să manifeste nesupunere civică. PCC n-a eșuat numai în atingerea scopului său de exercitare a controlului ideologic în persecuția Falun Gong, dar s-a și slăbit pe sine prin dezvăluirea barbariei sale absolute. Acest an și-a făcut pe oameni să își reconsidere atitudinea față de PCC, pregătind eliberarea națiunii chineze de sclavia ideologică și ruperea completă de controlul spectrului malefic comunist.

Trind de peste 50 de ani sub guvernarea malefică a PCC, chinezii n-au nevoie de o revoluție violentă; au mai degrabă nevoie de salvarea sufletelor lor. Asta se poate realiza prin auto-ajutorare, iar primul pas va fi făcut când oamenii vor deveni conștienți de natura malefică a PCC.

Va veni ziua când oamenii se vor lepăda de organizațiile de Partid atașate de administrație, permițând sistemului social să funcționeze independent, susținut de forțele centrale ale societății. După decesul organizațiilor dictatoriale de Partid, eficiența guvernului va crește. Acea zi nu este departe. De fapt, încă din anii '80, reformatorii din interiorul Partidului au pledat în favoarea ideii „separării Partidului de guvern”, în încercarea de a exclude Partidul de la guvernare. Eforturile de reformare din interiorul PCC s-au dovedit neadecvate și lipsite de succes deoarece ideologia „rolului conducător absolut al Partidului” n-a fost respinsă în totalitate.

Cultura de Partid reprezintă mediul necesar supravieuirii cultului malefic comunist. În lăturarea posedării minții oamenilor de către PCC poate fi mai dificil decât curățarea posedării administrației de stat de către PCC. Dar o astfel de curățare este singura cale de dezrădăcinare reală a spiritului malefic al comunismului. Se poate realiza numai prin eforturile chinezilor. Cu mințile rectificate și cu natura umană întoarsă la starea ei originală, publicul se va întoarce la moralitate și va reuși tranziția spre o societate decentă non-comunistă. Vindecarea de această posedare malefică se face prin recunoașterea naturii și nocivității spectrului malefic, prin eradicarea acestuia din mințile oamenilor și dezrădăcinarea sa, astfel încât să nu-i mai rămână nici un loc unde să se ascundă. Partidul Comunist pune accentul pe controlul ideologic, deoarece el însuși nu este decât ideologie. Acea ideologie se va disipa atunci când toți chinezii vor respinge falsitatea comunistă din propriile minți, când vor înlătura în mod activ din mințile lor cultura de Partid și când își vor curăța propriile mentalități și vieți de influența cultului malefic comunist. Când oamenii se vor salva pe ei înșiși, PCC se va dezintegra.

Națiunile guvernate de comunisti sunt asociate cu mizerie, totalitarism, persecuție. Au mai rămas puține: China, Coreea de Nord, Vietnam și Cuba. Zilele lor sunt numărate.

Cu înțelepciunea chinezilor, susținută și inspirată de istoria glorioasă a acestei națiuni, China eliberată de posedarea malefică de către comunism va deveni o națiune a viitorului.

Concluzii

PCC nu mai crede de mult în comunism. Sufletul său a murit, dar umbra i-a rămas. A moțenit numai „pielea” comunismului, dar încă manifestă o natură malefică: aroganță, dispreț, egoism și înclinare spre distrugere. PCC este moțenitorul negrii comuniste a Legii Cerului, negând constant natura umană.

În zilele noastre PCC continuă să guverneze China cu metodele de luptă învățate de-a lungul anilor, folosind sistemul său organizatoric strâns, cuplat cu forma de guvernare a „posedării de către Partid” precum și propaganda malefică care funcționează ca o religie de stat. Cele ase funcții ale Partidului Comunist conturate mai sus plasează PCC al zilelor noastre în mod categoric în cadrul definiției de „cult malefic”; nu face nici un pic de bine, ci numai rău.

Cu cât se apropie mai mult de moarte, cu atât își accelerează ritmul corupției și al degenerării. Cel mai tulburător este că face cu încăpătânare tot ce poate pentru a trage cu el națiunea chineză într-un abis al corupției și al degenerării.

Chinezii trebuie să se ajute; trebuie să reflecteze și trebuie să se scuture de PCC.

Note:

[1] „Leopardul a murit dar pielea i-a rămas” este un vers din cartea antic de profeții *Poemul florilor de prun* de Shao Yong (1011-1077). Leopardul de aici se referă la teritoriul geografic al fostei URSS, a cărui formă seamănă cu un leopard care fuge. După colapsul fostei Uniuni Sovietice, esența sistemului comunist s-a dezintegrat, lăsând numai „pielea” (forma), pe care a moțtenit-o PCC.

[2] Constituția Republicii Populare Chineze (traducerea oficială 1999)

[3] Incidentul „Corpurilor AB” se referă la opera iunee „Corpurile Anti-Bolșevice” din 1930, când Mao Zedong a ordonat uciderea a mii de membri de Partid, soldații ai Armatei Roșii Chineze și civili inocenți din provincia Jiangxi, în încercarea de a-și consolida puterea în zonele controlate de PCC.

[4] Din *Raport asupra unei investigații a Mișcării Țăranilor din Hunan* (1927) întocmit de Mao Zedong

[5] Muntele Tai (Taishan) este primul dintre cei cinci munți renumiți din provincia Shandong, China. Începând cu 1987 este patrimoniu ONU.

[6] Campania de anexare a pământului este legată de o parte întunecată a reformelor economice din China. Asemenea Revoluției Industriale din Anglia, (1760-1850), terenurile agricole din China zilelor noastre au fost demarcate pentru construirea diverselor zone economice la toate nivelurile (ară, oraș, provincie și stat). Ca rezultat al anexării pământului, fermierii chinezi și-au pierdut terenurile. În orașe, rezidenții din partea veche a orașelor și din cartierele acestora au fost frecvent constrânși să se mute, eliberând terenul pentru dezvoltarea comercială, primind doar o compensație minimă. Informații suplimentare pot fi găsite la: <http://www.uglychinese.org/enclosure.htm>.

[7] Lin Zhao, student la Universitatea Beijing, secia jurnalism, a fost considerat de dreapta în 1957, pentru gândirea ei independentă și criticat deschis de mișcarea comunistă. A fost acuzat de conspirație la răsturnarea dictaturii democratice populare și arestat în 1960. În 1962 a fost condamnat la 20 de ani de închisoare. A fost ucis de PCC pe 29 Aprilie 1962.

Zhang Zhixin a fost o intelectuală ucisă prin tortură de PCC în timpul Marii Revoluții Culturale pentru că a criticat ecul lui Mao Zedong în Marele Salt Înainte și pentru că a spus în mod deschis adevărul. Deseori gardienii de la închisoare o dezbrăcau, îi legau mâinile la spate și o aruncau în celule unde se aflau prizonieri borbăni de drept comun, pentru a fi violat în grup, până când a înnebunit. Gardienii s-au temut că va striga lozinci de protest când va fi executată, așa că i-au tăiat traheea înainte de execuție.

[8] „Revoluția din Februarie” se referă la Revoluția Burgheză Rusă din Februarie 1917, care l-a făcut pe țar să-și piardă tronul.

[9] Revoluția din Octombrie, sau Revoluția Bolșevică, a fost condusă de Lenin și a avut loc în Octombrie 1917. Revoluția Bolșevică și-a eliminat pe revoluționarii clasei capitaliste, care îl răsturnaser pe țar, deturnând astfel Revoluția Burgheză Rusă.

[10] Atât „Incidentul Mari”, cât și „Masacrul din 12 aprilie” se referă la atacurile KMT asupra PCC. „Incidentul Mari” a avut loc pe 21 mai 1927 în orașul Changsha din provincia Hunan. „Masacrul din 12 aprilie” a avut loc pe 12 aprilie 1927 în Shanghai. În ambele cazuri au fost atacați, arestați sau uciși membri ai PCC și activiști pro-PCC.

[11] Liu Di, ofi er politic al celei de-a 20-a Armate Ro ii Chineze, acuzat c este membru al „Corpurilor AB”. Liu Di a condus o revolt în ora ul Futian, etichetându-l pe Li Shaojiu drept contrarevolu ionar. A preluat controlul asupra ora ului Futian i a eliberat mai mult de 100 de persoane arestate pentru apartenen a imaginar la „Corpurile AB”, strigând „Jos Mao Zedong”.

[12] Peng Dehuai (1898-1974): general comunist chinez i lider politic. Peng a fost comandant în r zboiul coreean, vice-premier al consiliului de stat, membru al Biroului politic i Ministru al Ap r rii între 1954-1959. A fost înl turat din posturile sale oficiale, dup ce n-a mai fost de acord cu modul de stânga a lui Mao Zedong la Plenara PCC din Lushan din 1959.

[13] Din “Li Lisan: Persoana pentru care au fost inute patru servicii memoriale”

[14] Cele patru principii sunt: calea socialist , dictatura proletariatului, conducerea PCC, marxism-leninismul i gândirea lui Mao Zedong.